

نقش گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید آمیگدال و هیپوکمپ در فرایند ذخیره حافظه

در موش بزرگ آزمایشگاهی

عباسعلی و فایی (Ph.D)، علی رشیدی پور* (Ph.D)
دانشگاه علوم پزشکی سمنان، دانشکده پزشکی، بخش فیزیولوژی

خلاصه

این مقاله، خلاصه‌ای از یافته‌های اخیر ما در مورد نقش گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید آمیگدال و هیپوکمپ در فرایند ذخیره حافظه در موش بزرگ آزمایشگاهی می‌باشد. در همه آزمایش‌ها، پس از جراحی و کانولگذاری، برای پی بردن به نقش گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید آمیگدال و هیپوکمپ از تزریق دگزاماتازون به عنوان آگونیست و 38486 RU به عنوان آنتاگونیست اختصاصی گیرنده گلوکوکورتیکوئید به داخل هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال و قسمت خلفی هیپوکمپ استفاده شد. مدل‌های بررسی حافظه، مدل یادگیری احترازی غیرفعال، مدل یادگیری احترازی مکانی و ماز آبی موریس بود. نتایج نشان داد که تزریق آگونیست یا آنتاگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئید قبل و تا ۶۰ دقیقه بعد از آموزش در همه مدل‌های یادگیری فوق به ترتیب موجب افزایش یا کاهش میزان ذخیره حافظه می‌شود ولی بر به خاطرآوری اطلاعات تازه آموخته شده اثر معنی‌داری ندارد. یافته‌های فوق بیان می‌کنند که گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید آمیگدال و هیپوکمپ نقش مهمی در اکتساب و تثبیت اطلاعات فضایی و هیجانی دارند.

واژه‌های کلیدی: گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید، هیپوکمپ، آمیگدال، حافظه، موش بزرگ آزمایشگاهی

تعامل این دو ساختار در فرایند اکتساب، تثبیت و به خاطرآوری حافظه در موش بزرگ سفید آزمایشگاهی است.

مقدمه

وقایع هیجانی سبب ترشح هورمون‌های غده فوق‌کلیوی (اپسی‌نفرین از بخش مرکزی و گلوکوکورتیکوئیدها از بخش قشری) می‌شوند. شواهد موجود نشان می‌دهد که این عوامل با اثر بر ساختارهای مغزی به ویژه هیپوکمپ و آمیگدال ذخیره حافظه را تعديل می‌کنند [۱۲، ۲۵]. همچنین نتایج قبلی نشان داده است که آمیگدال و هیپوکمپ دارای تراکم نسبتاً بالایی از گیرنده گلوکوکورتیکوئیدها می‌باشد [۴۰، ۶]، که وجود این گیرنده‌ها در این نواحی می‌تواند تاکیدی بر نقش آنها در یادگیری و ذخیره حافظه باشد.

این مقاله، خلاصه یافته‌های اخیر ما در مورد نقش گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید هیپوکمپ و آمیگدال و

دو نوع گیرنده برای گلوکوکورتیکوئیدها شناسایی شده‌اند: گیرنده نوع I (گیرنده میزرانوکورتیکوئید) و گیرنده نوع II (گیرنده گلوکوکورتیکوئید) [۳۴، ۳۰، ۲۵]. میل ترکیبی این دو نوع گیرنده به کورتیکوسترون و لیگاندهای سنتتیک با هم فرق می‌کند. گیرنده نوع I گلوکوکورتیکوئیدها تمایل پایینی برای کورتیکوسترون طبیعی دارد، در حالی که یک تمایل بالا برای لیگاندهای سنتتیک مثل دگزاماتازون دارد و تمایل آن بر کورتیکوسترون ۱۰ برابر کمتر است [۵۱، ۳۷].

* نویسنده مسئول. تلفن: ۰۲۲۰-۱۱۲-۲۲۱-۲۲۲۱۶۶۲. فاکس: ۰۲۲۱-۲۲۲۱۶۶۲. E-mail: med_semnan@kumesh.irost.net

در بیان پاسخ‌های استرسی هیجانی و تعدیل ذخیره حافظه برای حالات تحریکی هیجانی ویژه دخالت دارد [۱۶، ۱۷، ۳۳، ۵، ۱]. نشان داده شده که تخریب آمیگdal اثرات تعدیلی تزریق محیطی اپی‌نفرین و دیگر مواد را بر حافظه بلوک می‌کند [۱۷، ۲۸، ۴۸، ۴۹].

یافته‌های قبلی نشان می‌دهد که خارج کردن غدد فوق‌کلیه (آدرنالکتومی) ۴ تا ۵ روز قبل از آموزش با اختلال در حافظه همراه است و با تزریق دگزامتاژون (۰/۳ میلی گرم به ازاء هر کیلوگرم) بلافاصله بعد از آموزش تأثیر آدرنالکتومی تقلیل پیدا می‌کند. از طرفی تخریب هسته قاعده‌ای جانبی آمیگdal اثر دگزامتاژون را بر روی حافظه بلوک می‌کند [۴، ۶]. تزریق مستقیم آگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئید (RU 28362) به داخل هسته قاعده‌ای جانبی آمیگdal ذخیره حافظه را به صورت وابسته به دوز افزایش می‌دهد. بر عکس، تزریق RU 28362 به داخل هسته مرکزی قادر نیست ذخیره حافظه را افزایش دهد که نشان‌دهنده نقش ویژه هسته قاعده‌ای جانبی آمیگdal در حافظه است [۳۵، ۴۶]. به علاوه، تخریب هسته قاعده‌ای جانبی در موش‌های آموزش دیده در ماز آبی موریس، اثرات مهاری اختلال حافظه ناشی از آدرنالکتومی و ناشی از تزریق آنتاگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئید را بلوک می‌کند. یافته‌های فوق نشان می‌دهند که حداقل بخشی از اثرات افزایش دهنده‌گی حافظه توسط گلوکوکورتیکوئیدها ناشی از فعال شدن گیرنده گلوکوکورتیکوئید در هسته قاعده‌ای جانبی آمیگdal است [۲۹، ۳۹].

آزمایش‌های مانشان می‌دهد که تزریق دگزامتاژون به عنوان آگونیست و RU 38486 به عنوان آنتاگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئید به داخل هسته قاعده‌ای جانبی آمیگdal به ترتیب موجب افزایش و کاهش تثیت اطلاعات تازه آموخته شده در مدل یادگیری احترازی غیرفعال (یادگیری غیرفضایی) می‌شود [۱۰]. بعلاوه، این اثر وابسته به زمان است به طوری که تزریق دگزامتاژون به داخل هسته فوق بلافاصله و ۶۰ دقیقه بعد از آموزش باعث افزایش در یادگیری شده بود ولی در

دگزامتاژون تمایل بالایی برای گیرنده‌های نوع II دارد و از این رو، فعال شدن گیرنده نوع II (ولی نه گیرنده نوع I) ممکن است در تعدیل تثیت حافظه دخالت داشته باشد. با توجه به تمایل پایین گیرنده گلوکوکورتیکوئید (گیرنده نوع II) برای کورتیکوسترون، اشغال این گیرنده توسط کورتیکوسترون تنها در طی استرس (وقتی که مقدار گلوکوکورتیکوئیدها در خون بالا است) صورت می‌گیرد. در مقابل، تمایل گیرنده‌های میزراکورتیکوئیدی (گیرنده نوع I) برای کورتیکوسترون بالا است و تقریباً در شرایط پایه (بدون استرس) اشباع هستند. بنابراین، اثرات استرس بر حافظه از طریق فعال شدن گیرنده نوع II (گیرنده گلوکوکورتیکوئید) اعمال می‌شود [۳۴].

نقش هورمون‌های استرس در تعدیل ذخیره حافظه

هورمون‌های استرس موش شامل اپی‌نفرین و گلوکوکورتیکوئیدها می‌باشد. مطالعات جدید نشان می‌دهد که هر دو هورمون بر فرایند ذخیره حافظه اثر می‌گذارند و از این طریق به تطابق و سازگاری موجود زنده کمک می‌کنند [۱۲، ۲۳، ۲۴، ۳۱]. تزریق محیطی اپی‌نفرین بلافاصله بعد از آموزش، حافظه طولانی مدت را افزایش می‌دهد [۱۳، ۱۵، ۳۲]. این اثر وابسته به دوز است و مشتمل آن به شکل U وارونه است؛ یعنی، نوراپی‌نفرین در دوزهای پایین و بالا ذخیره حافظه را مختل و در دوزهای حد واسط ذخیره آن را افزایش می‌دهد. به نظر می‌رسد که اثر آدرنالین بر حافظه از طریق فعال نمودن گیرنده‌های بتا‌آدرنرژیک که روی آوران‌های واگ قرار دارند وساحت می‌شود [۱۳، ۴۱].

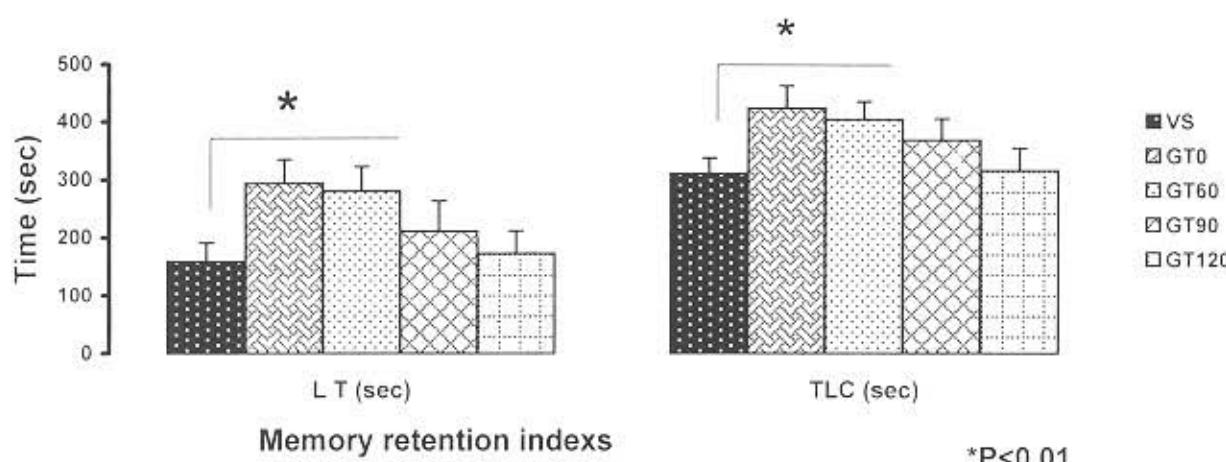
تزریق آگونیست یا آنتاگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئیدی به شکل محیطی و یا مرکزی بعد از آموزش بر ذخیره حافظه اثر می‌گذارد [۱۹، ۲۳، ۴۲]، که به تفضیل در ادامه بحث می‌شود.

نقش گلوکوکورتیکوئیدها در هسته قاعده‌ای جانبی آمیگdal در تعدیل ذخیره حافظه

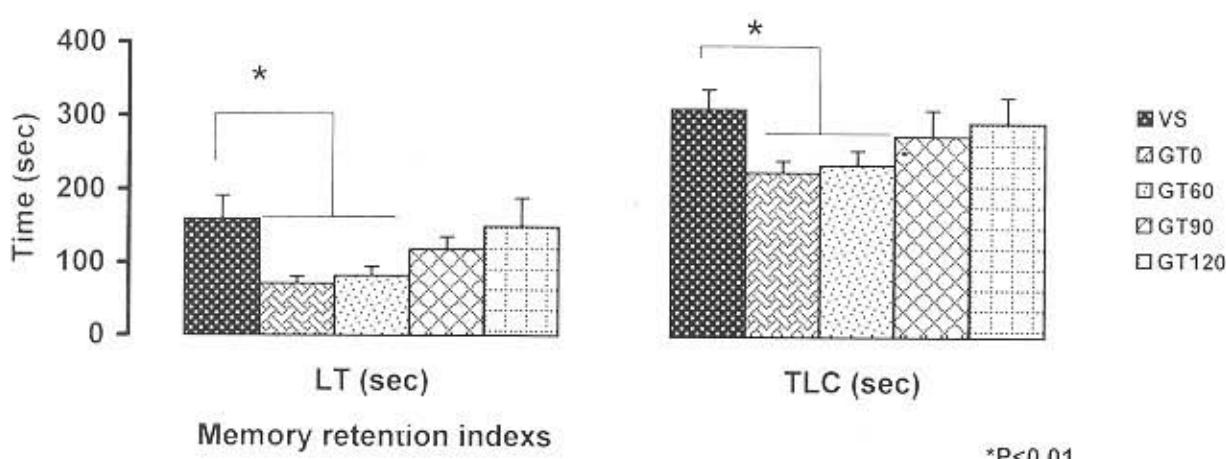
آمیگdal یک ساختمان مهم در لوب تمپورال است که

بلند مدت در ماز آبی موریس [۸] شد (شکل ۱ و ۵). ضمناً این اثرات وابسته به زمان است و حداقل تا ۶۰ دقیقه پس از آموزش اعمال می‌شود. یافته‌های فوق نشان می‌دهد که تغییر فعالیت گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید بر ذخیره حافظه فضایی و غیر فضایی اثر می‌گذارد.

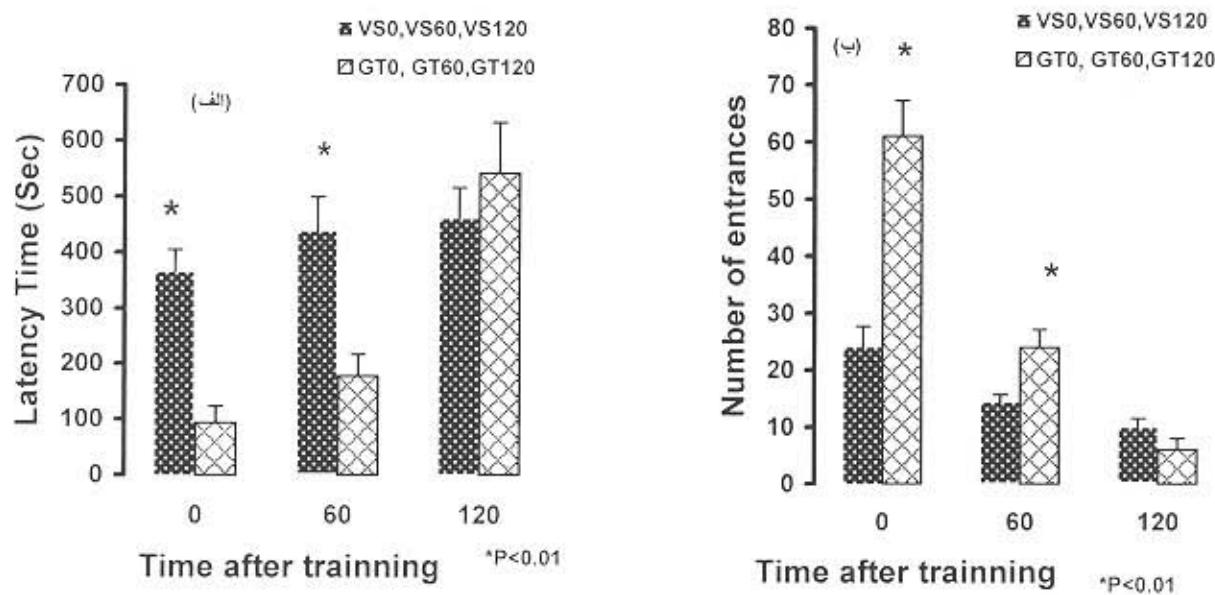
زمان ۹۰ و ۱۲۰ دقیقه این اثر دیده نشد (شکل ۱ و ۲). همچنین تزریق مستقیم آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید به داخل هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال سبب کاهش بخاطرآوری اطلاعات فضایی تازه آموخته شده در مدل یادگیری احترازی مکانی [۱۱، ۵۰] و حافظه کوتاه‌مدت و

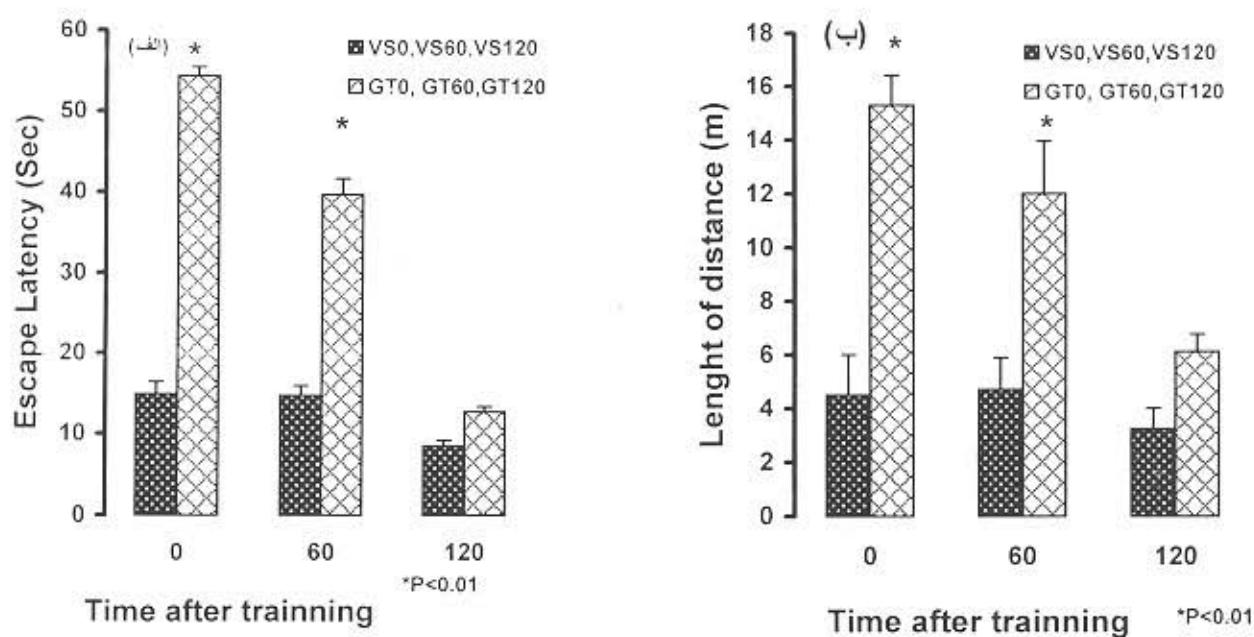
شکل ۱. اثر تزریق آگونیست گلوکوکورتیکوئید در هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال (BLA) در زمان‌های مختلف بعد از آموزش بر تثبیت اطلاعات در مدل یادگیری احترازی غیرفعال (PAL). محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار (STL) (زمانی که طول می‌کشد تا حیوان برای اولین بار وارد محفظه تاریک شود) و (زمان گذرانده شده در محفظه روش) در خلال آزمایش به خاطرآوری که دو روز بعد از اکتساب PAL انجام شده است. GS گروه کنترل شوک دیده که بلافاصله بعداز آموزش و هیبکل دریافت کردند. GT120, GT90, GT60, GT0, VS در مقایسه با گروه کنترل شوک دیده که ترتیب بلافاصله، ۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش آگونیست گلوکوکورتیکوئید دریافت کردند. $*P < 0.01$ در مقایسه با گروه کنترل.

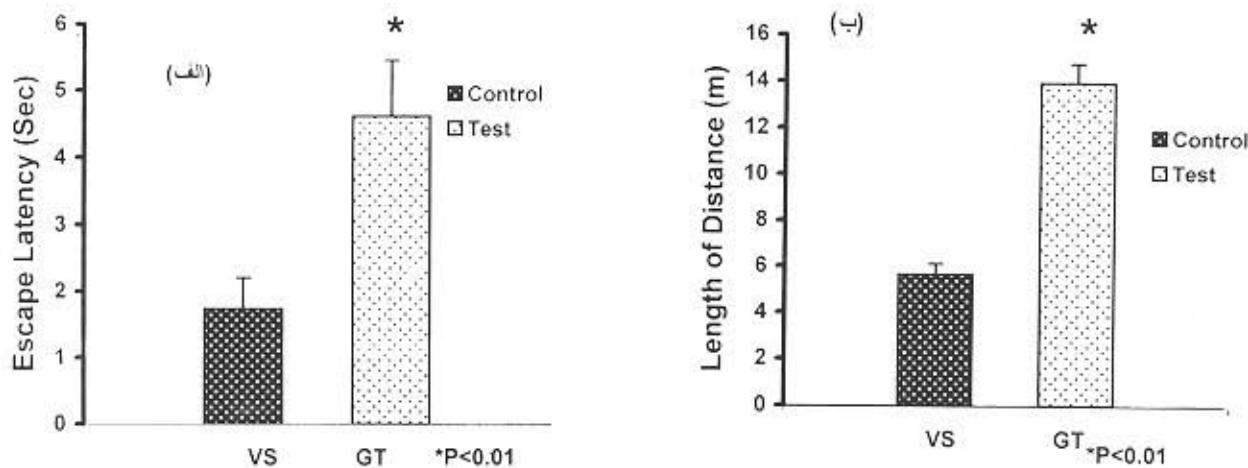
شکل ۲. اثر تزریق آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در BLA در زمان‌های مختلف بعد از آموزش بر تثبیت اطلاعات در مدل PAL. محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار STL و TLC در خلال آزمایش به خاطرآوری که دو روز بعد از اکتساب PAL انجام شده است. GS گروه کنترل شوک دیده که بلافاصله بعداز آموزش و هیبکل دریافت کردند. GT120, GT90, GT60, GT0, VS در مقایسه با گروه کنترل گلوکوکورتیکوئید دریافت کردند. $*P < 0.01$ در مقایسه با گروه کنترل.

شکل ۳. اثر تزریق آنتاگونیست گلوکورتیکوئید در BLA بر تثبیت اطلاعات در مدل پادگیری اخترازی مکانی (PLAM). محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار (الف) LT (مدت زمانی که طول می کشد تا حیوان برای بار اول وارد ناحیه شوک شود) و (ب) NOE (تعداد بارهای ورود به ناحیه شوک) در خلال آزمایش به خاطرآوری که روز بعد از آموزش انجام شد. VS60, VS120 گروههای شوک دیده که به ترتیب بلافصله، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از وہیکل دریافت کردند. GT120, GT60, GT0 گروههای شوک دیده که به ترتیب بلافصله، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش آنتاگونیست گلوکورتیکوئید دریافت کردند. *P < 0.01 در مقایسه با گروه کنترل.

شکل ۴. اثر تزریق آنتاگونیست گلوکورتیکوئید در BLA بر تثبیت حافظه بلند مدت در ماز آبی موریس (MWM). محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار (الف) EL (مدت زمانی که طول می کشد حیوان سکو را پیدا کند) و (ب) D (مسافت طی شده در خلال آزمایش به خاطرآوری که روز بعد از آموزش انجام شد. VS60, VS120 گروههای شوک دیده که به ترتیب بلافصله، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش وہیکل دریافت کردند. GT60, GT0 و GT120 گروههای شوک دیده که به ترتیب بلافصله، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش آنتاگونیست گلوکورتیکوئید دریافت کردند. *P < 0.01 در مقایسه با گروه کنترل.

شکل ۵. اثر تزریق آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در BLA بر تثبیت حافظه کوتاه مدت در MWM. محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار (الف) و (ب) در خلال آزمایش به خاطرآوری که ۷۰ دقیقه بعد از آموزش انجام شد. VS گروه شوک دیده که بلافتاصله بعد از آموزش و هیکل دریافت کردند GT گروه شوک دیده که بلافتاصله بعد از آموزش آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید دریافت کردند. $*P<0.01$ در مقایسه با گروه کنترل.

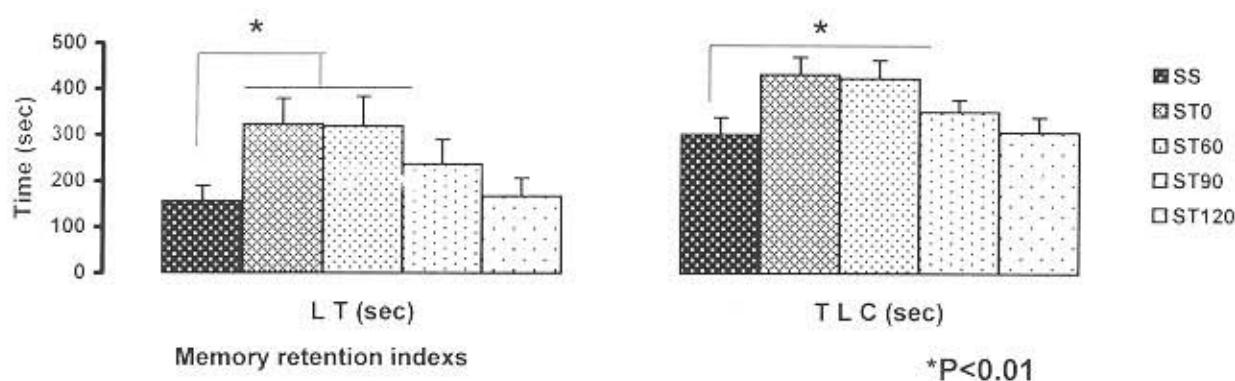
مدل‌های دیگر هم خوانی دارد [۳۹، ۱۲].

نتایج آزمایش‌های ما هم نشان داد که تزریق مستقیم دگزامتاژون به داخل ناحیه DG هیپوکمپ بعد از آموزش سبب افزایش ذخیره حافظه در مدل یادگیری احترازی غیرفعال می‌شود. این اثر واپسیت به زمان است، به طوری که حداقل تا ۶۰ دقیقه بعد از آموزش، تزریق دگزامتاژون سبب افزایش ذخیره حافظه می‌شود (شکل ۶)، همچنین تزریق مستقیم آگونیست و آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید به داخل ناحیه پشتی هیپوکمپ به ترتیب سبب افزایش و کاهش به خاطرآوری اطلاعات فضایی تازه آموخته شده در مدل‌های یادگیری احترازی غیرفعال، یادگیری احترازی مکانی و ماز آبی موریس می‌شود (شکل ۹، ۸، ۷) که این اثرات هم واپسیت به زمان است و حداقل تا ۶۰ دقیقه پس از آموزش اعمال می‌شود [۹، ۷، ۳، ۲].

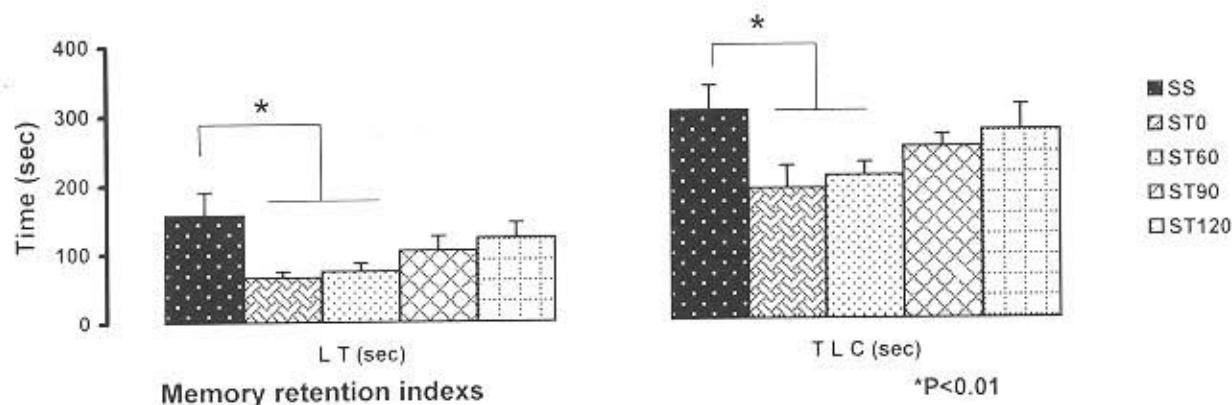
یافته‌های فوق نشان می‌دهد که تغییر فعالیت گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید بر ذخیره حافظه فضایی به صورت ذیل اثر می‌گذارد: تزریق آگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئید ذخیره حافظه را افزایش می‌دهد در حالی که تزریق آنتاگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئید اثر مخرب بر ذخیره حافظه دارد.

نقش گلوکوکورتیکوئیدها در هیپوکمپ در تعديل ذخیره حافظه

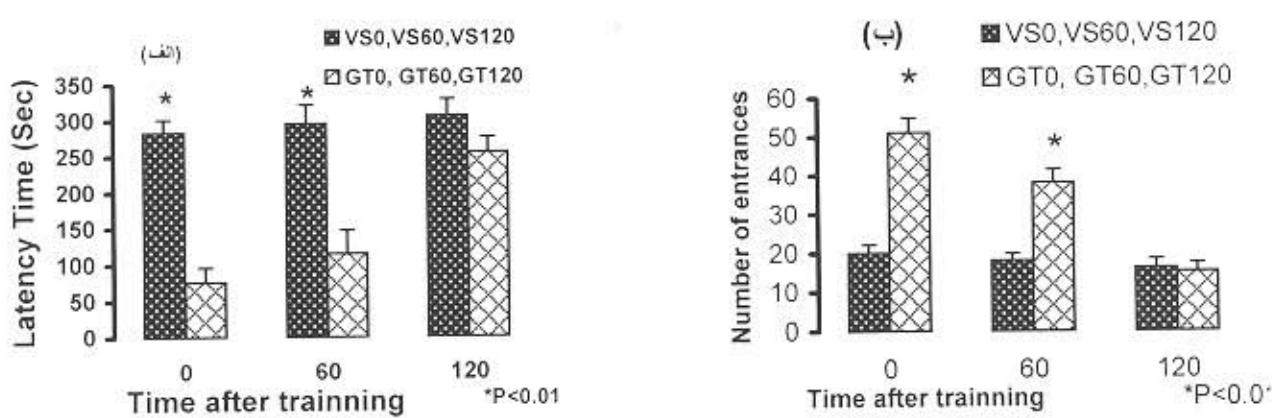
هیپوکمپ حاوی تراکم بالایی از گیرنده گلوکوکورتیکوئید است. شواهد موجود نشان می‌دهند که گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید هیپوکمپ در تنظیم ذخیره حافظه فضایی و غیرفضایی دخیل هستند. به علاوه یافته‌های دیگر نشان می‌دهد که گلوکوکورتیکوئیدها بر تحریک پذیری عصبی و القاء تقویت طولانی مدت در هیپوکمپ مؤثر بوده [۲۲، ۲۰] و این موضوع با شواهد رفتاری مبنی بر نقش گلوکوکورتیکوئیدها در تعديل ذخیره حافظه هم خوانی دارد [۴۰]. تزریق موضعی گلوکوکورتیکوئیدها به داخل هیپوکمپ ذخیره حافظه را در مدل‌های مختلف تعديل می‌کند [۱۸]. از طرفی، این یافته که دگزامتاژون (ولی ته کورتیکوسترون) ذخیره حافظه را افزایش می‌دهد نشان می‌دهد که تعديل ذخیره حافظه به وسیله گلوکوکورتیکوئیدها با اثر برگیرنده گلوکوکورتیکوئید (گیرنده نوع II) صورت می‌گیرد. درگیری انتخابی گیرنده گلوکوکورتیکوئید در ذخیره حافظه در مطالعات زیادی ثابت شده است [۳۷]. عمدۀ مطالعات در مدل یادگیری احترازی غیرفعال انجام شده است. یافته‌های این مدل با یافته‌های مطالعات در

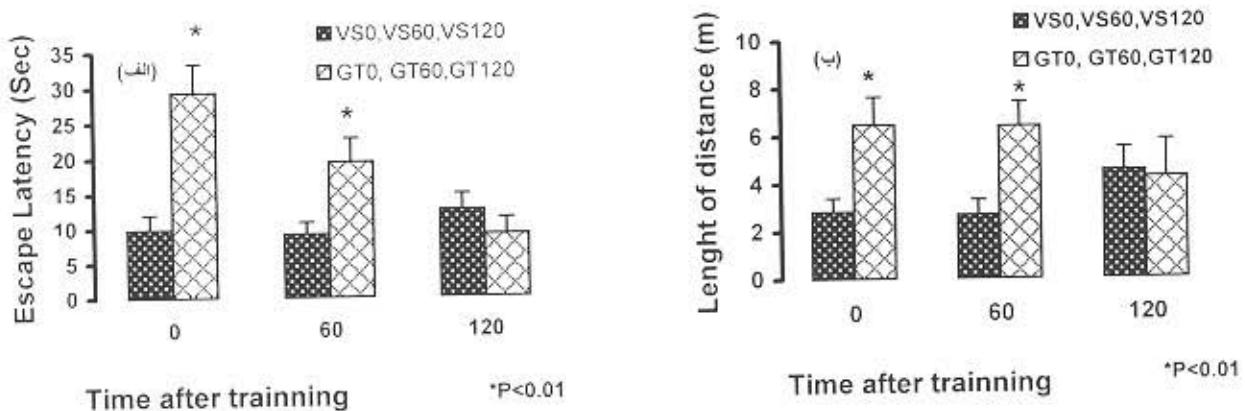
شکل ۶. اثر تزریق آگونیست گلوکوکورتیکوئید در شکنجه دندانه دار هیپوکمب (DG) طی زمان‌های مختلف بعد از آموزش بر تثبیت PAI. محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار TLC و STL در خلال آزمایش به خاطر آوری که دو روز بعد از اکتساب PAI انجام شده است. VS گروه کنترل شوک دیده که بلافاصله بعد از آموزش آگونیست گلوکوکورتیکوئید دریافت کردند. GT120, GT90, GT60, GT0 گروه‌های شوک دیده که به ترتیب بلافاصله، ۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش آگونیست گلوکوکورتیکوئید دریافت کردند. +/+ < P < 0.01 در مقایسه با گروه کنترل.

شکل ۷. اثر تزریق آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در هیپوکمب پشتی (DH) طی زمان‌های مختلف بعد از آموزش بر تثبیت PAI. محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار TLC و STL در خلال آزمایش به خاطر آوری که دو روز بعد از اکتساب PAI انجام شده است. VS گروه کنترل شوک دیده که بلافاصله بعد از آموزش آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید دریافت کردند. GT120, GT90, GT60, GT0 گروه‌های شوک دیده که به ترتیب بلافاصله، ۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید دریافت کردند. +/+ < P < 0.01 در مقایسه با گروه کنترل.

شکل ۸. اثر تزریق آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در DH بر تثبیت NOE. محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار (الف) LT و (ب) NOE در خلال آزمایش به خاطر آوری که روز بعد از آموزش انجام شد. VS0, VS60, VS120 گروه‌های شوک دیده که به ترتیب بلافاصله، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش و هیکل دریافت کردند. GT0, GT60, GT120 گروه‌های شوک دیده که به ترتیب بلافاصله، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید دریافت کردند. +/+ < P < 0.01 در مقایسه با گروه کنترل.

شکل ۹. اثر تزریق آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در DH بر تثبیت حافظه بلند مدت در MWM. محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار (الف) EL و (ب) D در خلال آزمایش به خاطر آوری که روز بعد از آموزش انجام شد. VS0، VS60 و VS120 گروه‌های شوک دیده که به ترتیب بلاfacile، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش دریافت کردند. GT0، GT60 و GT120 گروه‌های شوک دیده که به ترتیب بلاfacile، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه بعد از آموزش آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید دریافت کردند. $*P < 0.01$ در مقایسه با گروه کنترل.

محیطی دگراماتازون را کاهش می‌دهد [۳۶]. همچنین اثرات نوراپی‌نفرین محیطی روی حافظه به قدری گیرنده‌های بتا‌ادرنرژیک آمیگدال بستگی دارد. نشان داده شده است که تزریق آنتاگونیست‌های گیرنده‌های بتا‌ادرنرژیک به داخل آمیگدال اثر اپی‌نفرین محیطی را بر حافظه بلوك می‌کند [۱۲، ۲۱].

مطالعات جدید نشان می‌دهند که اثرات گلوکوکورتیکوئید بر حافظه نیازمند فعال شدن گیرنده‌های بتا‌ادرنرژیک آمیگدال است. تزریق آنتاگونیست‌های گیرنده‌های بتا‌ادرنرژیک به داخل آمیگدال اثر تزریق محیطی دگراماتازون را بر حافظه بلوك می‌کند [۳۹، ۱۴]. همچنین تزریق آنتاگونیست گیرنده بتا‌ادرنرژیک (ایندرا) اثرات تزریق هم زمان آگونیست گلوکوکورتیکوئید را بر حافظه بلوك می‌کند [۲۷].

عامل آمیگدال (هسته قاعده‌ای جانی) و هیپوکمپ در تعديل ذخیره حافظه

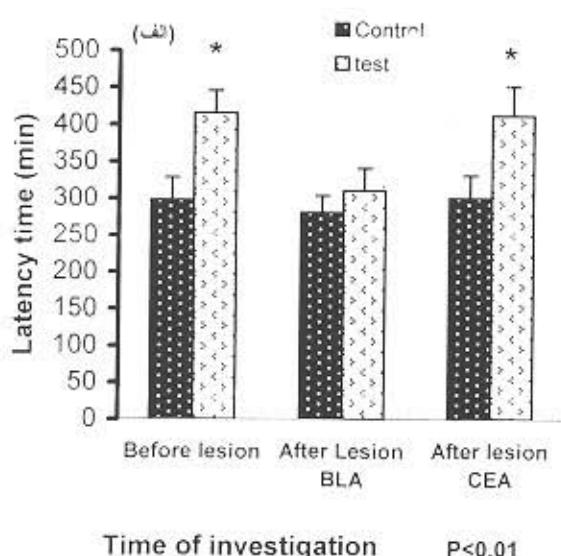
مطالعات جدید نشان می‌دهند که آمیگدال اثرات تزریق آگونیست یا آنتاگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئید بر حافظه را تعديل می‌کند. نشان داده شده است که

تعامل گلوکوکورتیکوئیدها و سیستم نورآدرنرژیک در تعديل ذخیره حافظه

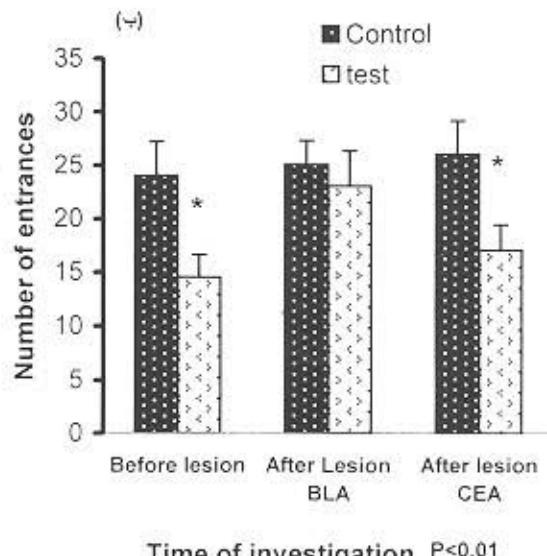
شواهد زیادی نشان می‌دهند که اثر گلوکوکورتیکوئیدها بر حافظه از طریق سیستم نورآدرنرژیک در داخل آمیگدال و هیپوکمپ اعمال می‌شود [۴۵، ۳۲، ۲۶، ۲۴]. مطالعات قبلی نشان داده است که اثرات نوراپی‌نفرین محیطی بر حافظه از طریق فعال شدن یک مکانیسم نورآدرنرژیکی در هسته دسته مسیر منزوی در ساقه مغز (NTS) اعمال می‌شود [۱۶، ۱۳]. این نوروون‌های نورآدرنرژیک از NTS به آمیگدال ختم می‌شوند. نشان داده شده است که نوروون‌های نورآدرنرژیک در NTS دارای تراکم بالایی از گیرنده گلوکوکورتیکوئید می‌باشد و افزایش غلظت گلوکوکورتیکوئیدهای خون از طریق فعال نمودن این گیرنده‌های پیش سیناپسی در تنه سلول‌های نورآدرنرژیک در NTS (که به هسته قاعده‌ای جانی آمیگدال ختم می‌شوند) بر حافظه اثر می‌گذارد. در همین راستا، تزریق آنتاگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئیدها (RU 38486) به داخل NTS در دوزهای ۱/۰ تا ۱۰ نانوگرم افزایش حافظه ناشی از تزریق

دهد تأیید می‌کند. همچنین تخریب استریاترمینالیس (راه اصلی ورودی و خروجی آمیگدال) اثرات تزریق محیطی گلوکوکورتیکوئیدها را بر روی ذخیره حافظه بلوک می‌کند [۴۱، ۴۲، ۴۴]، که این یافته تأیید دیگری بر نقش آمیگدال بر تعدیل ذخیره حافظه در دیگر مناطق مغز می‌باشد. شواهد آناتومیکی حاکمی از ارتباط این هسته با قشر ایتوپریتال و شکنج دندانه دار هیپوکمپ می‌باشد که این ارتباط نقش تعدیلی هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال بر ذخیره حافظه در هیپوکمپ و سایر نقاط مغز را تایید می‌کند [۴۲]. مطالعات الکتروفیزیولوژیکی اخیر، شواهد جدیدی از تعامل هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال و هیپوکمپ ارائه می‌نماید. تخریب یا غیرفعال سازی هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال (ولی نه مرکزی) ایجاد تقویت طولانی مدت را در ناحیه شکنج دندانه دار هیپوکمپ کاهش می‌دهد [۲۱، ۲۷]. همچنین تحریکات الکتریکی دسته آنگولار شکمی که حاوی مسیر ارتباطی از هیپوکمپ به هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال است ایجاد پلاستیسیتی عصبی در هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال را تنظیم می‌کند [۲۳]. این نکته شاهد دیگری در مورد ارتباط عملی دو ساختار است.

تزریق آگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئید به داخل هیپوکمپ بعداز آموزش موجب افزایش حافظه در مدل یادگیری احترازی غیرفعال می‌شود و تخریب هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال (نه هسته مرکزی) این اثرات را بلوک می‌کند [۴۲، ۶]. تزریق آتاگونیست‌های اختصاصی گیرنده گلوکوکورتیکوئید (RU 38486) قبل از آموزش موجب اختلال حافظه در ماز آبی موریس می‌شود. این اثر به طور انتخابی با وسیله تخریب هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال بلوک می‌شود [۳۸]. همچنین نتایج آزمایش‌های ما نشان داد که تزریق دگرامتاژون بلا فاصله بعد از آموزش به داخل ناحیه پشتی هیپوکمپ به خاطرآوری اطلاعات را افزایش داده است و تزریق مستقیم RU 38486 به داخل ناحیه پشتی هیپوکمپ سبب کاهش میزان به خاطرآوری موارد یادگرفته جدید در مدل یادگیری احترازی مکانی می‌شود (شکل ۱۰ و ۱۱) که این اثرات به دنبال تخریب هسته قاعده‌ای جانبی و نه مرکزی آمیگدال بلوک می‌شود [۶]. بنابراین، این یافته‌ها نشان می‌دهد که بین هیپوکمپ و آمیگدال در تعدیل حافظه تعامل وجود دارد و این نظر را که آمیگدال ممکن است به عنوان یک ساختار تعدیل کننده عمل کند و اثرات هورمون‌ها را در هیپوکمپ بر ذخیره حافظه تغییر

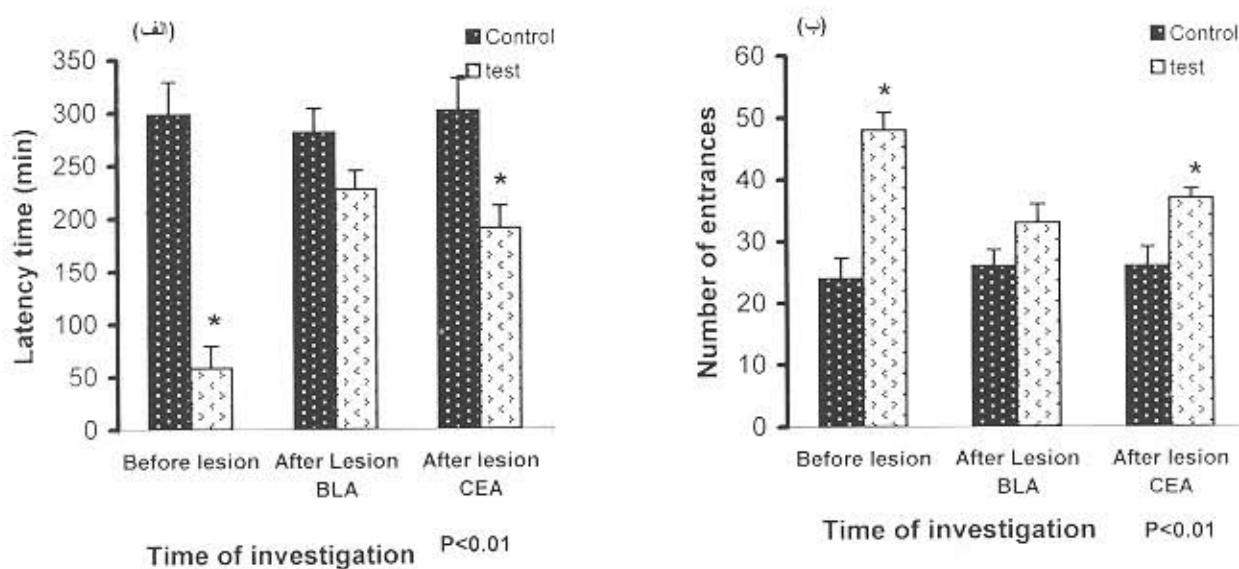

Time of investigation P<0.01

Time of investigation P<0.01

شکل ۱۰. اثر تزریق دگرامتاژون بر ذخیره حافظه فضایی در مدل یادگیری احترازی مکانی (الف) و آزمایش به خاطرآوری (ب). محور عمودی: میانگین \pm انحراف معیار NOE در طی آزمایش به خاطرآوری که یک روز بعد از آموزش انجام شده است. $P < 0.01$ در مقایسه با گروه کنترل.

شکل ۱۱. اثر تزریق آنتاگونیست گیرنده گلوکوکورتیکوئید بر ذخیره حافظه فضایی در مدل یادگیری احترازی مکانی قبل و بعد از تخریب در هسته‌های قaudae‌ای جانبی و مرکزی آمیگدال، (الف) محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار T و (ب) محور عمودی: میانگین ± انحراف معیار NOE در طی آزمایش به خاطر آوری که یک روز بعد از آموزش انجام شده است. *P < 0.01 در مقایسه با گروه کنترل.

بر ذخیره حافظه، مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی قزوین، شماره ۱۲، زمستان ۱۳۷۸، ص ۲۰-۲۸
[۱] وفائی، ع.ع.، رشیدی پور، ع. و شریفی، م.ر. بررسی اثرات دگرگاه از تزریق آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید بر ذخیره حافظه فضایی در مدل یادگیری احترازی مکانی، مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی سمنان، جلد ۱، شماره ۲، زمستان ۱۳۷۸، ص ۲۵-۳۲

[۲] وفائی، ع.ع.، رشیدی پور، ع.، شریفی، م.ر. و بورش، ج. بررسی اثرات تزریق آگونیست و آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در ناحیه پشتی هیپوکمپ بر ذخیره حافظه فضایی در مدل یادگیری احترازی مکانی، مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی سمنان، جلد ۱، شماره ۳، بهار ۱۳۷۹، ص ۶۳-۷۰

[۳] وفائی، ع.ع.، رشیدی پور، ع.، احمدی اصل، ن.، شریفی، م.ر. و نوبهار، م. بررسی نقش گلوکوکورتیکوئید در ناحیه قaudae‌ای جانبی آمیگدال بر ذخیره حافظه فضایی در مدل یادگیری احترازی غیر فعال، مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی تبریز، (در حال چاپ)

نتیجه‌گیری

به طور کلی، اثرات گلوکوکورتیکوئید بر حافظه از طریق فعال شدن گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید در جاهای مختلف مغز اعمال می‌شود و حداقل بخشی از این اثرات از طریق فعال شدن گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید هیپوکمپ و آمیگدال می‌باشد. یافته‌های ما نشان داد که گلوکوکورتیکوئید می‌تواند مستقیماً گیرنده‌های آمیگدال فعال کند و تثیت حافظه را افزایش دهد. این اثرات نیازمند فعالیت نورون‌های نورآادرنرژیک است. همچنین هسته قaudae‌ای جانبی آمیگدال، اثرات تعدیل فعالیت گیرنده‌های گلوکوکورتیکوئید هیپوکمپ بر حافظه را وساطت می‌کند.

منابع

- [۱] وفائی، ع.ع.، رشیدی پور، ع.، شریفی، م.ر.، علایی، ح.، نوبهار، م. و اسماعیلی، م.ح. اثر حذف برگشت پذیر دو طرفه هسته قaudae‌ای جانبی آمیگدال

- Eur. J. Neurosci., 12 (2000)159.
- [12] Bohus, B., Neuroendocrine states and behavioral and physiological stress responses, Prog. Brain Res., 24(1987) 57-70.
- [13] Cahill, L. and McGaugh, J.L., Mechanisms of emotional arousal and lasting declarative memory, Trends Neurosci., 21(1998) 294-299.
- [14] Cahill, L. and McGaugh, J.L., NMDA-induced lesions of the amygdaloid complex block the retention enhancing effect of posttraining epinephrine, Psychobiology, 19 (1991) 206-210.
- [15] Dalmaz, C., Noradrenergic and cholinergic interactions in the amygdala and the modulation of memory storage, Behav. Brain Res., 58 (1993) 167-174.
- [16] Davis, M., Neurotransmission in the rat amygdala related to fear and anxiety, Trends Neurosci., 12 (1994) 208-214.
- [17] Davis, M., The role of the amygdala in fear and anxiety, Ann. Neurosci., 15 (1992) 353-375.
- [18] Diamond, D.M., Inverted-U relation between the level of peripheral corticosterone and the magnitude of hippocampal primed burst potentiation, Hippocampus, 15 (1992) 25-30.
- [19] Flood, J.F., Pregnenolone sulfate enhances posttraining memory processes when injected in very low doses into limbic system structures: the amygdala is by far the most sensitive, Proc. Natl. Acad. Sci (USA)., 92(1995) 10806-10810.
- [20] Ikegaya, Y., Saito, H. and Abe, K., [5] وفائی، ع.ع.، رشیدی پور، ع.، شریفی، م.ر. و بورش، ج. اثر متفاوت غیرفعال سازی موقتی هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال طرف راست و چپ مغز بر باخاطرآوری حافظه فضایی، مجله علمی پژوهشی فیزیولوژی و فارماکولوژی، انجمن فیزیولوژی و فارماکولوژی ایران. سال چهارم، شماره ۲، پائیز و زمستان ۱۳۷۹، ص ۱۹۵-۱۸۷.
- [6] وفائی، ع.ع.، رشیدی پور، ع.، شریفی، م.ر. و بورش، ج. بررسی اثر تخریب هسته قاعده‌ای جانبی و مرکزی آمیگدال بر اثرات تعدیلی حافظه فضایی ناشی از تزریق آگونیست آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در ناحیه پشتی هیپوکمپ، مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی سمنان، جلد ۱، شماره ۴، تابستان ۱۳۷۹، ص ۲۵-۱۷.
- [7] وفائی، ع.ع. و رشیدی پور، ع.، بررسی اثرات تزریق آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در ناحیه پشتی هیپوکمپ بر ذخیره حافظه فضایی در مدل یادگیری ماز آبی موریس (منتشر نشده).
- [8] وفائی، ع.ع. و رشیدی پور، ع.، بررسی اثرات تزریق آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال بر ذخیره حافظه فضایی در مدل یادگیری ماز آبی موریس (منتشر نشده).
- [9] وفائی، ع.ع. و رشیدی پور، ع.، بررسی اثرات تزریق آگونیست و آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در ناحیه پشتی هیپوکمپ بر ذخیره حافظه در مدل یادگیری احترازی غیرفعال (منتشر نشده).
- [10] وفائی، ع.ع.، رشیدی پور، ع.، بررسی اثرات تزریق آگونیست و آنتاگونیست گلوکوکورتیکوئید در هسته قاعده‌ای جانبی آمیگدال بر ذخیره حافظه در مدل یادگیری احترازی غیرفعال (منتشر نشده).
- [11] Bures, J., Vafaei, A.A., Fenton, A.A. and Rashidy-Pour, A., Glucocorticoid antagonist administration into the basolateral amygdala modulates place avoidance memory in rats,

- [28] McGaugh, J.L., Introini-Collison, I.B., Cahill, L., Castellano, C., Dalmaz, P., Parent, M.B. and Williams C.L., Neuromodulatory system and memory storage: the role of amygdala, 58 (1993) 81-90.
- [29] Oitzel, M.S. and dekloet, E.R., Selective corticosteroid antagonists modulates specific aspects of spatial orientation learning, Behav. Neurosci., 106 (1992) 62-71.
- [30] Oitzel, M.S., Spatial learning deficits in mice with a targeted glucocorticoid receptor gene disruption, Eur. J. Neurosci., 9(1997) 1184-1196.
- [31] Peetrrs, B.W. and Broekkamp, C.L., Involvement of corticosteroids in the processing of stressful life-events: a possible implication for the development of depression, J. Steroid. Biochem. Mol.Biol., 49(1994) 417-427.
- [32] Quirarte, G.L., McGaugh, J.L. and Rozendaal, B., Glucocorticoid enhancement of memory storage involves noradrenergic activation in the basolateral amygdala, Proc Natl Acad Sci., USA. 94 (1997) 14053-14057.
- [33] Rashidy-Pour, A., Vafaei, A.A. and Sharifi, M.R., Differential effects of inactivation of the right and left basolateral but not central amygdala on spatial memory in place avoidance task in rats, Eur. J. Neurosci., 12 (2000) 82.
- [34] Reul, J., Two receptor systems for corticosterone in rat brain: Microdistribution and differential occupation, Endocrinology, 117(1985) 2505-2511.
- Attenuated hippocampal long-term potentiation in basolateral amygdala-lesioned rats, Brain Res., 656 (1994)157-164.
- [21] Ikegaya, Y., Saito, H. and Abe, K., High-frequency stimulation of the basolateral amygdala facilitates the induction of long-term potentiation in the dentate gyrus in vivo, Neurosci. Res., 22 (1995) 203-207.
- [22] Ikegaya, Y., Saito, H. and Abe, K., Requirement of basolateral amygdala neuron activity for the induction of long-term potentiation in the dentate gyrus in vivo, Brain Res., 671 (1995) 351-354.
- [23] Ishikawa, K., McGaugh, J.L. and Sakata, H., Brain processes and memory, proceeding of the 16th nihon international symposium on brain processes and memory, Tokyo, Japan, 1995.
- [24] Izquierdo, I., Neurotransmitter receptors involved in posttraining memory processing by the amygdala medial septum and hippocampus of the rat, Behav. Neural Biol., 58 (1992) 16-26.
- [25] Joels, M. and Dekloet, E.R., Control of neuronal excitability by corticosteroid hormones, Trends Neurosci., 15(1992)25-30.
- [26] Liang, K.C., The role of amygdala norepinephrine in memory formation involvement in the memory enhancing effect of peripheral epinephrine, Behav. Neurosci., 38(1995) 81-91.
- [27] McGaugh, J.L., Cahill, L. and Rozendaal, B., Involvement of the amygdala in memory storage: interaction with other brain systems, Proc. Natl. Acad. Sci. 93 (1996) 13508-13514.

- (1996) 681-693.
- [43] Roozendaal, B. Basolateral amygdala lesions block the disruptive effects of long-term adrenalectomy on spatial memory, *Neuroscience*, 84 (1998) 453-463.
- [44] Roozendaal, B. and McGaugh, J.L., Amygdala nuclei lesions differentially affect glucocorticoid-induced memory enhancement in an inhibitory avoidance task, *Neurobiol. Learn. Mem.*, 65 (1996) 1-8.
- [45] Roozendaal, B. and McGaugh, J.L., Basolateral amygdala noradrenergic influence enables enhancement of memory consolidation induced by hippocampal glucocorticoid receptor activation, *Proc. Natl. Acad. Sci.*, 96(1999) 11642-11647.
- [46] Sharifi, M.R., Vafaei, A.A. and Rashidy-Pour, A., Glucocorticoid agonist (dexamethasone) infusion into the amygdala elicits time dependent enhancement of memory storage in rats, *Eur. J. Neurosci.*, 12 (2000) 162.
- [47] Vafaei, A.A., Rashidy-Pour, A. and Sharifi, M.R., The effect of reversible inactivation of basolateral amygdala on passive avoidance in male and female rats, *Physiol. Res.*, 48 (1999) 132.
- [48] Vafaei, A.A., Rashidy-Pour, A. and Sharifi, M.R., The effect of reversible inactivation of basolateral amygdala on spatial memory in place avoidance in rats, *Physiol. Res.*, 56 (1999) 114.
- [49] Vafaei, A.A., Bures, J., Fenton, A.A. and Rashidy-Pour, A., The basolateral amygdala contribution to place avoidance memory in [35] Roozendaal, B., Stress-Activated hormonal systems and the regulation of memory storage, *Psychobiol. Posttraumatic Stress Disorder*, 821(1996) 247-258.
- [36] Roozendaal, B., Adrenocortical suppression block the memory-enhancing effects of amphetamine and epinephrine, *Proc. Natl. Acad. Sci.*, 93 (1996) 1429-1433.
- [37] Roozendaal, B. and McGaugh, J.L., Glucocorticoid receptor agonist and antagonist administration into the basolateral but not central amygdala modulates memory storage, *Neurobiol. Learn. Mem.*, 67(1997) 176-179.
- [38] Roozendaal, B. and McGaugh, J.L., Basolateral amygdala lesions block the memory enhancing effect of glucocorticoid administration in the dorsal hippocampus of rats, *Eur. J. Neurosci.* 9(1997) 76-83.
- [39] Roozendaal, B., Glucocorticoids and regulation of memory consolidation, *psychoneuroendocrinology*, 25(2000) 213-238.
- [40] Roozendaal, B., Basolateral amygdala lesions block glucocorticoid-induced modulation of memory for spatial learning, *Behav. Neurosci.* 110 (1996) 1074-1083.
- [41] Roozendaal, B. and McGaugh, J.L., The memory-modulatory effects of glucocorticoids depend on an intact stria terminalis, *Brain Res.* 709 (1996) 243-250.
- [42] Roozendaal, B., Dose-dependent suppression of adrenocortical activity with metyrapone: Effects on emotion and memory, *Psychoneuroendocrinology*, 21

- avoidance memory, DARU, 8(2000) 30-35.
- [51] Xu, L., Glucocorticoid receptor and protein/RNA synthesis-dependent mechanisms underlie the control of synaptic plasticity by stress, Proc. Natl. Acad. Sci (USA), 95(1998) 3204-3208.
- distinct spatial reference frames, Eur. J. Neurosci., 12 (2000) 86.
- [50] Vafaei, A.A., Rashidy-Pour,A., Bures, J., Sharifi, M.R. and Fenton, A.A., Glucocorticoid antagonist administration into the basolateral amygdala modulates place

Review article**The role of hippocampus and amygdala glucocorticoid receptors in modulation of memory storage process in rats**

A.A. Vafaei (Ph.D), A. Rashidy-Pour*(Ph.D)

Dept. of Physiology, Faculty of Medicine, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

This paper is a summary of our recent findings about the role of hippocampus and basolateral amygdala (BLA) glucocorticoid receptors (GRs) in modulating of memory processes in rats. In all experiments, injections of specific glucocorticoid agonist (dexamethasone) and antagonist (RU 38486) were performed into BLA and hippocampus. The animals were trained and tested in Passive and Place Avoidance learning and Morris Water Maze models. Results indicated that pre- or post-training injections of specific glucocorticoid receptor agonist or antagonist enhance or impair memory storage, respectively. Retrieval test was not affected by glucocorticoid receptor agonist or antagonists injection in BLA or hippocampus. These findings indicate that glucocorticoid effects on memory consolidation are mediated in part by activation of GRs in the BLA and hippocampus and are in agreement with this general hypothesis that BLA and hippocampus integrate hormonal and neuromodulatory influences on memory consolidation.

Keywords: Hippocampus; Basolateral amygdala; Glucocorticoid receptor; Agonist; Antagonist; Memory consolidation

* Corresponding author. E-mail: med_semnar@kumesh.irost.net, Fax: 0231-3321662; Tel: 0231-3320112